

Soha nem is

*Most szünetet kell tartanom
Veled, mondtad, amikor még
Benned voltam és éppen arra
Gondoltam, nem fogok eltávozni
Belőled sosem. Nem vonom
Vissza magam, már késő. Nem
Vagyok többé az, aki bármire is
Képes volna a rajtad kívüli világban.
Találjanak meg csak így, vérbe
Fagyva a magam szakadékának
A mélyén, amit veled béleltem ki,
amikor először magadhoz vontál.
Bukkanjanak csak rám, mint mikor
Az utolsó jégtömböket fölperzseli
A lélektelen szélfúvás, és előkerül
Valamennyi várakozó test a maga
Befejezetlen történetével. Akkor
Majd nyilván késő lesz bizonygatnod,
Hogy soha nem is léteztél velem.*

Most és halálunk

*Csak a füstjét láttam az elhamvasztott
macskának, jégszálkás szél tépkedte
a Szamos felett, az meg a beteg víz
felszínéig ereszkedett, hogy egyben
maradjon, amíg meg nem jelenik
Isten ítélőszéke előtt, ahol végre
vallomást tehet a velünk eltöltött
nehéz évekről. Mennyi örömtelen
éjszaka és gyáva szerelem rágja szét
romló testünket; de már készen
állunk mi is mind a megváltó tűzre,
még csak Alzheimer doktornak*

*van elvégzendő dolga velünk.
Életünk tanúja, hallhatatlan
állat, könnyörögj érettünk
most és halálunk óráján. Ámen.*

Följegyzések Eszternek az elszakadásról

*Egyszer Annának
szólítottalak –
rám feküdt az éjszaka*

*

*Erkély sír
titkolnivalóm van –
tegnap is téged És ma is*

*

*Ujjak gyertyái
Csillagfény Sötét
Suttogások Sikolyok*

*

*Hajnali levél:
fehér éjszaka szólít –
időtlen írás*

*

*Szeretnék egy kis
időt eltölteni benned:
az életemet*

*

*Nem emlékeztem
a melleidre Ők sem
emlékeztek rám*

*

*Kitépott körmök hullnak –
ragyognak Isten
véres ujjai*